

KURJER WILEŃSKI

Rok VII.

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

Nr. 123 (1765)

Kowieński akt zemsty.

Wiadomości, które podaliśmy onegdaj o masowych ekscesach kowieńskich, skierowanych przeciwko miejscowej ludności polskiej, budzą uczucie głębokiej, ciężkiej depresji. Ze nie są one zmyślane lub przesadne—świadczą o tem ołówki cenzora, który w „Dniu Kowieńskim” pozostawił tylko strzępy z opisu zająć, poprzedzielane białymi plamami zamiast skreślonego tekstu. Drugim jeszcze świadectwem rozmiaru i form tych ekscesów są potępiające głosy litewskiej prasy kowieńskiej, które należy uznać za objaw zdrowej reakcji. Pomimo to wypadki kowieńskie legną niewątpliwie ciężkim brzemieniem na i tak już napięte i zapędzone w ślepy zaulek stosunki polsko-litewskie.

Dla uświadomienia sobie skutków trzeba ustalić kolejność i przyczynowość wypadków, zakończonych dramatycznym epilogiem w Kownie z piątku ubiegłego tygodnia. Nie sądzimy, aby zamykanie oczu na rzeczywistość mogło w czemkolwiek przyczynić się do osłabienia skądolności tych skutków, nie chcemy aby głuche milczenie prasy polskiej było przez naszych rodaków w Republice Kowieńskiej rozumiane jako wyraz obojętności dla ich losu, jako zapomnienie i obcość dla ich trosk i bólów. Nie chcemy, aby nasi współobywatele Litwini, jak również społeczeństwo litewskie po tamtej stronie kordonu miało jakiegokolwiek wątpliwości co do naszego szczerzego, bez żadnych osłonek, stanowiska w tej bolesnej sprawie.

Dnia 18 b. m. w pogranicznej wsi Dmitrówka około Oran nastąpiło znane już jacyście pomiędzy żołnierzami KOP-u a uczestnikami zabawy, którą miejscowe dowództwo KOP-u kazało przerwać, powołując się na posiadane w tym zakresie uprawnienia. Według tych danych, jakie mieliśmy możność zebrać na miejscu zarówno od dowódcy KOP-u jak i od ludności, zarządzenie przerwania zabawy napotkało na opór ze strony niektórych jej uczestników.

W trakcie sporu, który wynikł na tem tle, został mocno poszkodowany jeden z żołnierzy KOP-u, co skłoniło jego towarzyszy do czynnej obrony. Użyto broni. Od wystrzałów w powietrze nikt nie poniósł szwanku, natomiast niejaki Korkuc otrzymał lekką ranę bagnietem i połączoną od kolby. Wczoraj opuścił już szpital i wyjechał do domu. Poturbowani zostali i inni, lecz bez cięższych skutków dla zdrowia.

Tak wygląda zajście w świetle zeznań bezpośrednich jego świadków i uczestników. Jakież były dalsze jego skutki?

W dwa dni potem kowieńska „Elta” wydała obszerny komunikat, nadający zająć charakter barbarzyńskiego znęcania się żołnierzy KOP-u nad bezbronną bawiącą się ludnością. (Vide art. „Dmitrówka” w „Kurjerze Wil.” z dn. 28 b. m.). Jednocześnie litewski min. spraw zagran., dr. Zaunius, wystosował do Ligi Narodów telegraficzną skargę z prośbą o wydelegowanie specjalnej Komisji Ligi na miejsce. Nie koniec na tem. W prasie kowieńskiej ukazały się gwałtowne artykuły, oskarżające władze polskie i Polaków wogóle o okrucieństwo i barbarzyństwo w stosunku do ludności litewskiej.

Kłamliwe i podstępne komunikaty i artykuły miały smutny rezultat. Dnia 23 b. m. więc protestacyjny w Kownie wywołał szereg ciężkich wykroczeń przeciwko instytucjom i ludności polskiej. Zdaje się, iż sami organizatorowie uznali ten skutek za niewspółmierny z jego przyczyną. Nie pomniejsza to jednak bynajmniej ich odpowiedzialności za to, co się stało. Jeżeli bowiem nawet przyjmujemy, że zarządzenia polskich władz granicznych były nieusprawiedliwione, a ich wykonanie zbyt surowe lub nieumiejętne, co bynajmniej, naszym zdaniem, być wyświetlone w drodze śledztwa odpowiednich władz nadzorczych, to i wtedy poszukiwanie zemsty za jakiś czyn polskiego oficera lub żołnierza na własnych współobywatelach — Polakach — znane być musi za absurdalny akt barbarzyństwa. Pomiędzy obu temi wypadkami niema najmniejszego związku przyczynowego, ani formalnego, ani faktycznego.

Reakcja kowieńska na wypadek, który może się zdarzyć na każdej granicy, nawet najbardziej ze sobą zaprzyjaźnionych państw, jest w gruncie rzeczy tylko wylewem uczuć, którymi karmiony jest stale naród litewski przez swoich przywódców w stosunku do wszystkiego co jest narodowo-polskie. „Polacy odebrali nam stolicę — mówi się wciąż tłumowi — musicie więc ich nienawidzić”. Czy jednak to szerzenie nienawiści narodowej może w czemkolwiek przyczynić się do zdobycia przez Litwinów Wilna — nad tem widocznie nikt się tam nie zastanawia.

Kogo z Polaków, czy to kowieńskich, czy wileńskich może przekonać lub zachęcić do państwowości litewskiej taki stosunek jej kierowników do elementarnego poczucia przynależności narodowej każdego obywatela? Polityka litewska w ostatnich latach zrobiła wszystko, co było w jej mocy, aby pomiędzy Kownem a Wilnem wykopać przepaść nie do przebycia. Nacionalistyczna koncepcja państwowości litewskiej niezdolna jest rozwiązać tego zagadnienia w sposób dla siebie pożądany. Nie warto nawet mówić o tem w dzisiejszej sytuacji.

Pozostaje jednak zawsze otwartą kwestią współzycia ze sobą ludności polskiej i litewskiej po obu stronach kordonu. Jesteśmy zdania, że istnienie tych „mniejszości” tu i tam jest jedynie, jak na dzisiaj, ogniwem, łączącym rozdarłe połowy Litwy Historycznej. Gdyby ich nie stało, zerwana byłaby ostatnia realna nić, łącząca społeczeństwo poprzez słomiane wiechy graniczne. Czegoż bowiem miałby wówczas szukać w polskiem Wilnie nienawidzący polskiej Litwin z Kowna? Coby ciągnęło do litewskiego Kowna Polaka wileńskiego, skoro wiedziałby on, że nie tam, prócz nienawiści do swej narodowości, nie spotka?

Słyszeliśmy niedawno z bardzo miarodajnych ust trzeźwą ocenę politycznej wartości „mitu wileńskiego”, wśród Litwinów Kowieńskich. Realne dążenie do Wilna staje się tam wśród młodszych pokoleń coraz bardziej platonicznym mitem. Świadomość tego dobrowolnego oddalania się od Wilna wzmacnia, być może, uczucie nienawiści do tego, co w Wilnie dominuje, co nie daje się ani zmazać, ani przelknąć, co stenowało istotną, największą przeszkodę w realizacji nacionalistycznej koncepcji litewskiej.

Ekscesy kowieńskie niewiele zapewne wpłyną na stan stosunków pomiędzy państwem polskim, a państwem litewskim. Trudno jest zmienić to, co właściwie wcale nie istnieje. Ale w Republice Litewskiej są obywateli — Polacy, tak jak w Polsce obywatele — Litwini. Dla nich to, dla tamtych głównie, dzień 18 b. m. pozostanie dniem niegodnym wspomnienia, tak jak dla tych wszystkich, którzy od wewnątrz, od współzycia ze sobą społeczeństw oczekują pierwszych kroków zbliżenia i łagodzenia antagonizmów,—jest on przeżyciem ciężkim i smutnym.

Testis.

Przyjęcia u premiera.

WARSZAWA, 28.V. (Pat.). Pan prezes Rady Ministrów Walery Sławek przyjął dziś p. wojewodę Kwaśniewskiego. O godz. 12 złożył p. prezesowi wizytę ambasador Stanów Zjednoczonych A. P. p. Willys.

Zgon prof. Ciszewskiego.

WARSZAWA, 28.V. (Pat.). Kasa im. Mianowskiego komunikuje żałobną wiadomość o zgonie s. p. Stanisława Ciszewskiego, doktora filozofii, byłego profesora uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, członka korespondenta polskiej Akademii Umiejętności, znakomitego badacza na polu etnologii słowiańskiej. Pogrzeb 30 b. m. na cmentarzu Powązkowski. S. p. Ciszewski liczył lat 63.

Zgon kardynała Łuçon.

RHEIMS, 28.V. (Pat.). Kardynał Łuçon, który był arcybiskupem Rheims od roku 1905 zmarł dziś o godz. 7.45 rano w 83 roku życia. Kardynał pozostawał w Rheims przez cały czas wojny, nie zważając na bombardowanie. Po wojnie kardynał Łuçon poświęcił się głównie akcji odbudowy katedry.

Polityczne śniadanie.

BERLIN, 28.V. (Pat.). Z Paryża donoszą, że minister spraw zagranicznych Briand zaprosił dziś ambasadora niemieckiego dr. von Hoescha i prezydenta Banku Kzeszy dr. Luthera na śniadanie. Rozmowy, jakie się toczyły, miały charakter poufny. Obok gości niemieckich brał udział w śniadaniu tylko attaché ambasady francuskiej w Berlinie Hesnard.

Słuszne ostrzeżenie.

TALLIN, 28.V. (Pat.). Wobec projektowanej wycieczki ekonomistów estońskich do Rosji sowieckiej pismo „Poewaleht” zamieszcza obszerny artykuł, w którym omawia warunki handlu z Rosją i ostrzega kupców estońskich przed zbytmi nadziejami wobec praktyki, która wykazała, że Rosja sowiecka, czyniąc obstrukcje zagranicą albo sprzedając towary, nie kieruje się względami ekonomicznymi, lecz ma zupełnie inne wyrachowanie.

Bolszewicy rzucają na rynki graniczne różne towary, które w danym państwie są w dostatecznej liczbie produkowane. Robią to oni w tym celu, ażeby wywołać przesilenie przemysłowe i powiększyć liczbę bezrobotnych, którzy później stają się posłusznym narzędziem w ręku agitatorów komunistycznych. Cytowany dziennik zauważa, że dotychczas żaden z kupców, którzy prowadzili interesy z Rosją sowiecką, nie dorobił się majątku. Śmiejąc się nadziej niektórych kupców estońskich. Nie trzeba zapominać, że najdrobniejsze nawet obstrukcje bolszewickie mają zamaskowane cele.

W swoim czasie wydawały się zupełnie niezrozumiałe kroki sowieckie, podjęte w stosunku do Łotwy. Fabryki litewskie otrzymały znaczne obstrukcje i to tak wielkie, iż wywołało to powszechne zdumienie. Dzisiaj już Łotysze wiedzą, co to miało znaczyć. Moskwa zupełnie świadomie stara się stworzyć wszędzie, a więc i w Łotwie, kadry, liżące dziesiątki tysięcy robotników, których los zależy od bolszewików. Skutkiem tego działacza polityczni i wielki przemysłowcy Łotwy ze strachem patrzą w przyszłość, co się stanie, jeżeli pewnego dnia Moskwa zaprzestanie dawania obstrukcji. O tem winni pamiętać delegaci estońscy, którzy udając się do Moskwy, pokładają w tej podróży duże nadzieje.

Rzekomy nieboszczyk wyzdrowiał.

Jakób Kurkutus vel Korkuc, który według komunikatu „Elty” miał być śmiertelnie ranny podczas zajścia w Dmitrówce, po kilku dniach pobytu w szpitalu św. Jakóba opuścił go w dniu wczorajszym i odjechał do domu.

ZDROJOWISKO INOWROCŁAW

WSKAZANIA:
REUMATYZM
ARTRETYZM
PODAGRA
CHOROBY KOBIECI
DZIECI
DRÓG ODDECH.

Sezon wiosenny od 15.V

Informuje zarząd zdrojowiska Inowrocław.

1869

PONCZOCHY

damskie — „poczworna stopa” w modnym doborze kolorów już otrzymałem

Franciszek Frliczka

POLSKA SKŁADNICA GALANTERYJNA

Zamkowa 9 (róg Skopówki) tel. 6-46.

Odpowiedź polska na notę litewską.

GENEWA, 28.V. (Pat.). Stały delegat Polski przy Lidze Narodów min. Sokal złożył sekretarzowi generalnemu Ligi Narodów następujące uwagi rządu polskiego:

„Powołując się na list Pana z dnia 23 maja b. r., w którym przesłał mi Pan kopję telegramu, otrzymanego przez Pana dnia 22 maja b. r. od p. Zauniusa, ministra spraw zagranicznych Litwy, mam zaszczyt z polecenia mojego rządu podać do wiadomości Pańskiej, co następuje:

Z litewskiej wersji w telegramie p. Zauniusa odnośnie do incydentu w Dmitrówce wynika, że incydent ów miał miejsce na terytorium i między obywatelami Polski. Wobec tego, że w tych warunkach alinea 7 rezolucji Rady Ligi z 10 grudnia 1927 nie mogłaby być zastosowana, rząd polski widzi się zmuszonym do odrzucenia w sposób kategoryczny wszelkiej interwencji ze strony rządu litewskiego co do wewnętrznych spraw polskich.

Zgodnie z przyjętą tu procedurą, powyższe uwagi rządu polskiego zakomunikowane zostaną urzędującemu przewodniczącemu Rady Ligi Narodów oraz rządowi litewskiemu.

Komisja mieszana polsko-niemiecka rozpoczęła swe czynności.

(Tel. od własnego korespondenta z Warszawy).

Z Gniewa donoszą: wczoraj w południe na miejsce incydentu pod Opaleniem przybyła mieszana komisja polsko-niemiecka, która ma przeprowadzić wizję lokalną. Ze strony polskiej udział w komisji bierą starosta powiatu gniewskiego p. Weiss i delegowany specjalnie z Warszawy urzędnik do szczególnych poruczeń p. Luksemburg. Stronę niemiecką reprezentuje prezydent Regencji Opolskiej Lukaschek i Landrat z Kwidzyna, Ulmer.

Wiadomość o mianowaniu dra Lukascheka do komisji mieszanej wywołała duże wrażenie w sferach politycznych stolicy. Widocznie rząd Rzeszy przykłada dużą wagę do wyniku badań komisji, skoro na przewodniczącego delegacji niemieckiej wyznaczył tak wysokiego urzędnika administracyjnego, jakim jest regent opolski dr. Lukaschek. Z drugiej strony zwróciła uwagę na to, że był on swego czasu niemieckim członkiem komisji górnośląskiej, której przewodniczył p. Calonder i która to komisja musiała ustąpić na żądanie rządu polskiego, wskutek dość wyraźnej roli, jaką odegrała w aferze szpiegowskiej niejakiego Kurzygana.

W sprawie zajścia na granicy polsko-niemieckiej donoszą, że dnia

28 m. b. o godz. 2 po poł. po stronie polskiej odbyły się oględziny sądowe, dokonane przez komisję śledczą, na których ustalono, że w pośród pięciu członków patrolu polskiej straży granicznej, pozostawionych przez komisarza Liszkiewicza i Biedrzyńskiego, jeden ze strażników polskich znajdował się w chwili rozpoczęcia strzelaniny na nasypie szosowym po prawej stronie szosy, a drugi po lewej stronie w odległości kilkunastu metrów od linii granicznej; trzej pozostali znajdowali się w odległości 150 metrów od granicy. Na nasypie kolejowym, równoległym do szosy, są 2 ślady pożytych leżących po polskiej stronie w odległości 200 met. od granicy. Według zeznań strażników byli oni ostrzeliwani z tyłu. Przesłuchano również szereg różnych świadków.

Przewoźnik promu wiślanego Lewandowski zeznał, że kule padały w odległości 2.000 met. od granicy, restaurator z Opalenia zeznał, że słyszał razem około 60 strzałów. Lewandowskiemu opowiadał rybak, obywatel niemiecki, że niemiecka straż w krytycznym dniu 24 m. b. już o godz. 3 po poł. wzmocniła silnie swe posterunki.

Uwięziony przez Niemców komisarz Biedrzyński do tej pory przebywa w więzieniu w Elblągu.

Apel premiera Sławka do prasy.

Pociąg wciąganiu Prezydenta Rzplitej do walki politycznej.

WARSZAWA, 28.V. (Pat.). Prezes Rady Ministrów Walery Sławek za pośrednictwem biura prasowego Prezydium Rady Ministrów zwraca się do prasy z następującym wezwaniem: Nie jest rzeczą dostatecznie znaną, że nasze ciała ustawodawcze nie ustaliły dotąd należytej odpowiedzialności prawnej za atakowanie i obrażanie Głowy Państwa, reprezentującego godność narodu i majestat Rzeczypospolitej. Zarówno sumienie narodu, jak i poczucie godności państwowej, żyjące w społeczeństwie, za bezkarność tego rodzaju wybryków czyni odpowiedzialnym rząd. Może się wydawać niezrozumiałem, dlaczego rząd na tego rodzaju wystąpienia zdecydowanie nie reaguje. Tymczasem wo-

bec uchylenia przez Sejm rozporządzenia z dnia 10 maja 1927 o rozpowszechnianiu nieprawdziwych wiadomości i o zniewagach, rząd nie ma wystarczających środków prawnych, ażeby ochronić przed napędami najwyższego przedstawiciela państwa. Wierzę jednak w zdrowy instynkt społeczeństwa i mam to głębokie przekonanie, że zmusi ono w przyszłości do wynalezienia środków należytego zabezpieczenia osoby Prezydenta Rzeczypospolitej. Dziś jednak w granicach obowiązującego prawa jestem bezsilny. Dlatego zwracam się do prasy z kategorycznym apelem, ażeby osobę Pana Prezydenta wyłączała całkowicie z gry politycznej.

Niebywała nawałnica nad Kownem.

KOWNO, 28.V. (Pat.). Wczoraj przeszła nad Kownem nawałnica, jakiej nie było tu od roku 1906. Zanośniano śnieg opadów 75 mm. czyli o jeden milimetr więcej, aniżeli w roku 1906. Woda zalała ulice miasta i podmyła w kilku miejscach tor kolejowy tak, że wszystkie pociągi na linii Kowno—Ejłkany stanęły. Straży są ogromne. Wiele uciekały zasywy.

Polska na czwartym miejscu.

WARSZAWA, 28.V. (Pat.). W drugim dniu zawodów szermierczych Ligi o mistrzostwo Europy rozegrane zostały wyniki finałowe w szpadzie drużynowej. Reprezentacja polska, występując w niezmienionym składzie, przegrała do najniższej ekipy włoskiej w stosunku 5:11. Drugi mecz rozegrany z Francją zakończył się również przegraną Polski 5 1/2 : 10 1/2. W ogólnej klasyfikacji zajęła pierwsze miejsce i zdobyła tytuł mistrza Europy w szpadzie drużynowej ekipa belgijska. Drugie miejsce zajęła ekipa angielska, trzecie Francja, czwarte Polska, piąte Anglia, szóste — Holandia. Należy podkreślić, że wyniki, osiągnięte przez naszą niedawno założoną drużynę szpadową, są bardzo zaszczytne. Nasi szpadziści wykazywali olbrzymie postępy, czego dowodem są niedawne zwycięstwa nad Czechosłowacją i Rumunią, a obecnie nad Anglią i Holandją.

Wybuch gazów.

BUKARZEST, 28.V. (Pat.). Dziś rano podczas robót, mających na celu ugaszenie płonącego szybu naftowego w Moreni, nastąpił silny wybuch gazów pod tunelem gazów. Wszystkie aparaty uległy zniszczeniu. Jeden z robotników został zabity, 29 osób, w tej liczbie 3-eh inżynierów odniosło rany.

Karkołomny skok.

LONDON, 28.V. (A. T. E.). Pewien akrobata dokonał wczoraj w Los Angeles rekordowego skoku ze spadochronem. Skoczył on z samolotu, który znajdował się na wysokości 8.300 metrów. Akrobata zaplątał się w maszkę lenową, stracił jednak przytomność, którą odzyskał tuż nad ziemią. Akrobata ma odmożoną rękę. Dotychczasowy rekord skoku ze spadochronem wynosił około 8.100 metrów.

Trzęsienie ziemi.

TEHERAN, 28.V. (Pat.). W miejscowości Salma dały się odczuć wstrząśnienia sejsmiczne, którym towarzyszyły podziemne grzmoty.

GWARANTOWANEJ DOBROCI

NASIONA

roślin pastewnych, warzywnych oraz kwiatów, poleca

ZYGMUNT NAGRODZKI

Wilno, Zawalna Nr. 11-a.

ŻĄDAJCIE CENNIKÓW

1625-2

Giełda warszawska z dn. 28.V. b. r.

WALUTA I DEWIZA	
Dolary	8,85 1/2 — 8,90 1/2 — 8,95 1/2
Holanda	308,85 — 309,75 — 307,95
Londyń	43,34 1/2 — 43,35 — 4,24
New York	8,908 — 8,928 — 8,888
Paryż	34,97 1/2 — 34,98 — 34,98
Franki	26,45 1/2 — 26,52 — 26,39 1/2
New York kabel	8,92 — 8,94 — 8,90
Szwajcaria	172,60 — 173,63 — 172,17
Włochy	46,73 — 46,81 — 46,91
Berlin w obr. pryw.	212,85

PAPIERY PROCENTOWE.

Pożyczka inwest.	107,50 — 108 — 107,50
Premowa dolar.	63,00
Konwersyjna	55,00
5% L. Z. H. G. K i B.R. obl. B. G. K.	94,00
Te same 7%	83,25
4 1/2% ziemskie	54,75 — 54,50
5% warszawskie	57,75
5% warszawskie	76,25 — 77 — 76,75
5% Czechołow	47,50
5% Łódź	70,25 — 70,50
5% Piłkowska	67,60
10% Radomia	83,00
10% Siedlce	81,00
5 1/2% Obl. poz. konw. w. Warsz.	84,50

A K C J E

Bank Dyskontowy	116,00
Bank Polski	170,00
Bank Przem. Lwowski	90,00
Bank Zachodni	73,00
Bank Zw. Spółk. Zarub.	77,50
Sila i Swiatlo	85,00
Cukier	35,00
Norblin	60,00
Rudzi	20,00
Haberbusch	110,00
Spirytus	23,50

Popierajcie Ligę Morską i Rzeczną!!

BANK SPÓŁDZIELCZY

WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI W WILNIE

UL. WIELKA 35. TELEFON 2-96.

Załatwia wszelkie operacje w zakresie Bankowości wchodzące.

Dyskonto weksli, inkasno weksli i dokumentów.

Kupno i sprzedaż papierów procentowych i wartościowych.

Przyjmuje wpłaty na rzecz Banku Ziemskiego.

Przyjmuje na najdogodniejszych warunkach na rachunki bieżące i wkłady terminowe, złote, dolary i ruble złota na wysokie oprocentowanie.

Wszelkie sumy pieniężne, powierzone Bankowi, zabezpiecza się odpowiednią działalnością udziałowców, składających się przeważnie z właścicieli kilkuset domów w Wilnie.

Bank przyjmuje nowych członków udziałowców.

1924

Dziś siódmy dzień wyścigów konnych w Pośpieszce z totalizatorem. W programie: **BIEG MYŚLIWSKI**. Początek biegu o godzinie 2 min. 30. Początek wyścigów o godzinie 4 p.p.

Opinia niemiecka wobec Mussoliniego.

(List z Berlina).

Wojownicze mowy Mussoliniego zmuszają niemiecką opinię społeczną do uważnego wsłuchania się: poznaje ona w nich znajome motywy. Jeżeli niemiecka lewica stwierdza z oburzeniem, że mowy Mussoliniego coraz więcej przypominają mowy Wilhelma II w przededniu wojny światowej, to niemiecka prawica z zapartym oddechem przygląda się i głośno je oklaskuje. Całe zwroty w mowach Mussoliniego prawie dosłownie zapożyczono z mów Wilhelma II, jak np. słynne powiedzenie: „niech świat nas nie lubi, lecz niech drży przed nami!...”. Socjalistyczny „Vorwärts” kpi z zachwytów niemieckiej prasy prawiącej nad buńczuczną elokwencją Mussoliniego: jej pozycja zdaniem „Vorwärts”, przypomina starą szkapę generała, która przyzwyczajona postępować pod takt muzyki wojskowej, obecnie wykonuje te same ruchy przy dźwiękach płyty gramofonowej...

Lecz byłoby rzeczą naiwną tłumaczyć zachwyt niemieckiej prasy prawiącej z okazji mów Mussoliniego jedynie jako przyzwyczajenie do mów wojowniczych. Sprawa przedstawia się zgoła inaczej, przyczyną tkwiącą znacznie głębiej. Daje się tu spostrzec w istocie idea odrzucenia potrojnego sojuszu z ostrzeżem, skierowanego przeciw Francji. Wprawdzie między Niemcami i Francją została zawarta ugoda w Lokarno. W stosunkach francusko-niemieckich nastąpiło uspokojenie i stabilizacja. Lecz nie wyklucza to, oczywiście, tego, że istnieją w Niemczech koła, które, bynajmniej, nie są zadowolone z wyniku osiągniętego, które spodziewają się przy pomocy faszystowskich Włoch wyćwiczyć większego na Francji a przede wszystkim odmianę ograniczeń uzbrojenia.

Ze swej strony i Włochy faszystowskie widzą również w Niemczech możliwego sojusznika przeciw Francji i urabiają odpowiednio niemiecką opinię publiczną. Przeplatają się tu motywy wewnętrznej i zewnętrznej polityki. Niemiec nacjonalistyczny widzą w Mussolinim nie tylko tego człowieka, który „zda Francuzom”, lecz i tego — u którego można się nauczyć, jak rozprawić się z socjalistami i komunistami.

Niedawno jeździły delegacje obszarńskie z Pomorza i hitlerowców do Mussoliniego po rady i wskazówki. Hitlerowcy przejęli od faszystów włoskich nie tylko frazeologię, lecz i zewnętrzny wygląd: miast koszul czarnych noszą oni wprawdzie bron-

zowe, lecz wszystko pozostałe przejęli prawie bez zmian. Ten pociąg do faszystowskich włoskich jest tak mocny, że ci sami nacjonalistyczni Niemcy, którzy za najmniejszą krzywdę wyrządzoną Niemcom w Polsce, nie posiadają się z oburzenia, zupełnie ignorują sytuację Niemców w południowym Tyrolu, z którymi faszysty włoscy, bynajmniej, nie postępują względnie i łagodnie.

W znacznym stopniu przyczynia się do tego kultu dla Mussoliniego i jego faszystów niemieccy profesorowie nacjonalistyczni w rodzaju Bernharda, Carl Schmidta, Süssena i inn., którzy w swoich pracach gloryfikują wysunięty przezeń system, żonglując pojęciami i zestawiając faszizm z „pełną demokracją”. Ten plus jednak propagandy faszystowskiej w Niemczech jest równocześnie jej minusem. Zbyt jawny konflikt faszystów włoskich z nacjonalistami niemieckimi nastraja przeciw nim całą lewicę niemiecką, pozostając nadto pod wpływem agitacji emigrantów — socjalistów.

Wszystko to, oczywiście, Mussolini doskonale rozumie i dlatego w rozmowach z niemieckimi dziennikarzami demokratycznymi w rodzaju Emila Ludwiga i Theodora Wolffa, występuje jako zdecydowany demokrat, przyjaciel Żydów, zwolennik radykalnej socjalistycznej polityki, gdyż chodzi mu nie tylko o przyjaźń niemieckich nacjonalistów, lecz i sympatię całej niemieckiej opinii społecznej. Sympatii socjalistów, oczywiście, nie pożyła, lecz bardzo znamieną jest zmiana stanowiska niemieckiej prasy demokratycznej. Jeżeli uprzednio przedstawiano Mussoliniego jako potwora, zasługującego na gilotynę, staje się on obecnie na jej szpaltach „genjuszem faszynującym” któremu nie można nie wybaczyć wszystkich jego czynów... I jeśli nawet naczelny redaktor demokratycznego „Berliner Tageblatt” Theodor Wolff wykrył nagle w Mussolinim „genjusza fascynującego”, jest to więcej niż charakterystyczne. Mamy podstawy sądzić, że genjusz Mussoliniego w oczach publicystów niemieckich jest wprost proporcjonalny do ostrego tonu jego mów przeciw Francji...

Konsolidacja politycznej władzy prawiącej w Niemczech pozwala niemieckiej polityce zewnętrznej wyjść ze stanu odrętwienia i bierności i czekać przy pomocy Włoch faszystowskich tych koncesji, na które Francja dobrowolnie się nie zgodzi.

Dr. Grzegorz Wirażubski.

Aresztowanie wampira z Düsseldorfu.

Po długich, daremnych usiłowaniach policji wykryła tajemniczego zbrodniarza, który został oheczony miłanem „wampira z Düsseldorfu”, przypadek wreszcie sprawił, jak to zwykle bywa, że nieuchwytny morderca wpadł w ręce sprawiedliwości.

Aresztowany został mianowicie w Düsseldorfie niejaki Piotr Kürten, żonczka z zawodu, dobrze znany policji miejscowej i kilkakrotnie już karany za kradzieże, bójki i sutenierstwo.

Przyczyną aresztowania Kürtena posłużyła następująca okoliczność: pewna służąca w Düsseldorfie napisała do swej przyjaciółki list, w którym bardzo obszernie opisywała, jak dnia 14 maja o mało nie padła ofiarą jakiegoś człowieka, który ją napadł i chciał zgwałcić. W liście tym podany był adres owego człowieka, który ofiarował dziewczynie nocleg w swym domu, jednak zjechała z nim przed ujawnieniem zabójstwa. W 16-tym roku życia Kürten zadusił na śmierć dziewczynkę, a w następnych latach popełnił podobne zbrodnie. Badania w sprawie morderstwa dokonanych przed rokiem w Düsseldorfie i okolicach ujawniły potworne szczegóły. Kürten po zamordowaniu 8-miesięcznej dziewczynki Róży Olliger oblał ciało natłuszczeniem. Morderstwo dwóch dziewczynek, 5-cioletniej Gertrudy Hamacher i 13-letniej Luizy Lenzen, dokonane było w ten sposób, że morderca poznał dziewczęta na zabawie wiejskiej, poczem wyprowadził je na pola. Jedną z nich postąpił po papierzysku, drugą zamordował sztyltem. To samo uczynił z dziewczynką, która powróciła z papierosami. 18-letnia Maria Hahn została zamordowana w lesie, poczem morderca wykopął grób, w którym ukrył ofiarę.

Już przez pierwsze przesłuchanie władze zdumione bezgranicznym cynizmem Kürtena i jawną jego degeneracją, nabrały przekonania, iż musi do czynienia z sprawcą kilku niewyjaśnionych morderstw, nie przypuszczając jednak, aby Kürten mógł

być owym „wampirem z Düsseldorfu”. Wbrew wszelkim oczekiwaniom, Kürten przyznał się prawie do wszystkich niewykrętych dotąd zbrodni, popełnionych na kilku młodych kobietach i dzieciach, podając w swych zeznaniach cały szereg szczegółów zbiegających się z istotnym stanem rzeczy. Dokonano konfrontacji kilku napadniętych kobiet i Kürtena, w którym poszkodowane rozpoznały owego nieuchwytnego zbrodniarza.

Dalsze badanie ujawniło nowe wstrząsające szczegóły przestępstw Kürtena. Śledztwo wykryło nowe dwa wypadki potwornego morderstwa, niezależnie od ustalonych już morderstw i usiłowań morderstwa. Przed półtora rokiem Kürten włamał się do wiejskiej restauracji, gdzie zaszył się mały chłopiec w obawie przed ujawnieniem zabójstwa. W 16-tym roku życia Kürten zadusił na śmierć dziewczynkę. Badania w sprawie morderstwa dokonanych przed rokiem w Düsseldorfie i okolicach ujawniły potworne szczegóły. Kürten po zamordowaniu 8-miesięcznej dziewczynki Róży Olliger oblał ciało natłuszczeniem. Morderstwo dwóch dziewczynek, 5-cioletniej Gertrudy Hamacher i 13-letniej Luizy Lenzen, dokonane było w ten sposób, że morderca poznał dziewczęta na zabawie wiejskiej, poczem wyprowadził je na pola. Jedną z nich postąpił po papierzysku, drugą zamordował sztyltem. To samo uczynił z dziewczynką, która powróciła z papierosami. 18-letnia Maria Hahn została zamordowana w lesie, poczem morderca wykopął grób, w którym ukrył ofiarę.

Umowa gospodarcza polsko-niemiecka

została przyjęta przez Radę Państwa Rzeszy.

BERLIN, 28.V (Pat). Pada Państwa Rzeszy przyjęła na dzisiejszym posiedzeniu polsko-niemiecką umowę gospodarczą. Za umową padło

40 głosów, przeciwko — 25 przy jednym wstrzymaniu się od głosowania.

Rozłam wśród narodowców litewskich.

Woldemaras tworzy nowe stronnictwo.

RYGA, (A. T. E.). 28 V. Korespondent kowieński „Jaunakas Sinas” donosi interesujące szczegóły o rokowaniach politycznych tautininków z chadecją, oraz o aktywności politycznej Woldemarasa.

Woldemaras nosi się podobno z zamiarem utworzenia nowego stronnictwa — tautininków radykalnych. Wiadomości o represjach karnych przeciwko Woldemarasowi za ogłoszenie wywiadu o nieformalnym promulgowaniu konstytucji należy traktować z zastrzeżeniem. Represje takie byłyby krokiem ryzykownym, ponieważ Woldemaras jest dobrze poinformowany o zakulisowych sprawach polityki litewskiej i mógłby ogłosić rozmaite niedyskrecje polityczne i zaszkodzić w ten sposób wielu aktywnym politykom. Dowodem aktywności politycznej Woldemarasa są Szawle, gdzie niedawno rozpowszechniano ulotki przeciwko prezydentowi Smetonie, kanonikowi Mironasowi, prof. To-

maszejstisowi i wielu wybitnym działaczom stronnictwa tautininków. Organizacja tautininków w Szawlach wyraźnie wysuwa kandydaturę Woldemarasa na naczelną stanowisko partii. Wiadomości o zamiarach Woldemarasa uformowania nowego stronnictwa świadczy, iż nie chce on odgrywać bierną rolę polityczną.

Pomimo oficjalnych zaprzeczeń toczą się rokowania między chrześcijańską demokracją a tautininkami o współpracę polityczną. Chadecja żąda rozpisania wyborów do sejmiku, Porozumienia dotąd nie osiągnięto jednakże dobrze poinformowane koła polityczne wyrażają przekonanie, że dojdzie do koalicji rządowej tych dwóch stronnictw. Wymieniane jest nawet nazwisko przywódcy chadecji dr. Bistrasa na stanowisko ministra oświaty i drugiego wybitnego działacza tegoż stronnictwa Krupawiczusa na stanowisko ministra rolnictwa, lub spraw wewnętrznych.

Niebezpieczeństwo wojny w Azji.

Możliwość starcia Anglii z Sowieci.

BERLIN, 28.V (Pat). Pod alarmującym tytułem „Niebezpieczeństwo wojny w Azji” zamieszcza „Boersen Courier” korespondencję z Kairu. Korespondent pisze, że antysjonistyczny kierunek w polityce angielskiej, który znalazł wyraz w wydaniu zakazu imigracji żydowskiej do Palestyny, jest wywołany — zdaniem angielskich kół wojskowych — względami natury militarnej.

Z wynurzeń, jakie uczynił jeden z wybitnych przedstawicieli wojsk W. Brytanii, skoncentrowanych na Bliskim Wschodzie, generał bradyga Dobby, w którego rękach spoczywało naczelné dowództwo w czasie sierpniowych ruchów w Palestynie — wynika, zdaniem korespondenta, że pomimo polityki pokojowej rządu Mac Donalda czynnik angielskie w kolonjach liczą się z możliwością wielkiego starcia pomiędzy Wielką Brytanią a Rosją i czynią wszelkie przygotowania na wypadek wojny angielsko-rosyjskiej. Gen. Dobby urzędują stale z oficerami

i szeregowymi palestyńskich wojsk okupacyjnych wieczory dyskusyjne, na których temat ten jest stale brany pod uwagę.

W związku z niebezpieczeństwem ze strony Rosji — pisze dalej korespondent — angielskie czynniki wojskowe uważają, że załudnienie Palestyny, która stanowić ma ważny plac broni W. Brytanii — przez ludność żydowską, emigrującą ze wschodniej i środkowej Europy — byłoby równoznaczne z narażeniem na niebezpieczeństwo tego ważnego skrzydła ogólnego frontu angielskiego na Bliskim Wschodzie.

Mówiąc o roli, jaką Niemcy mogłyby odegrać na wypadku konfliktu angielsko-sowieckiego, korespondent „Berliner Boersen Courier” podkreśla, że w miarodajnych kołach panuje przekonanie, że Rzesza niemiecka wykorzystuje sytuację, spowodowaną angielsko-rosyjskim konfliktem w celu zażądania zwrotu terytoriów, utraconych w czasie wojny światowej.

Wojna domowa w Chinach.

SZANGHAI, 28.V (Pat). Jak podaje agencja Havasa, wojska północne przełamały front wojsk rządowych, biorąc do niewoli jeńców, oraz przerywając komunikację pomiędzy Nankinem a Hankou. W związku z gwałtownym spadkiem waluty cztery banki chińskie zostały zamknięte.

Przygoda lotników.

MADRYT, 28.V (Pat). Według ostatniej wiadomości lotnicy hiszpańscy Burgette i Nunez wraz z mechanikiem Ferrerem z powodu defektu motoru musieli lądować podczas lotu nadzłoty afrykańskiego wybrzeża.

Lotnicy wylądowali w miejscowości Rio del Roz, gdzie zostali ujęci przez tubylców. Rząd hiszpański czyni przygotowania do wykupienia lotników, których podróż nastąpi zapewne dopiero za kilka dni.

DZISIAJ

o godzinie 1-ej po południu w ogrodzie Bernardyńskim

OTWARCIE MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWY FOTOGRAFICZNEJ

400 najpiękniejszych obrazów artystów wszystkich części świata.

Wstęp 1 złoty.

Silne lotnictwo to potęgą Państwa

Teatr „Lutnia”.

Gościnny występ fenomenalnych siostr Halamy, Nity Bolskiej i Wacława Zdanowicza.

Onegdajszy występ miłych naszych gości z Warszawy przyniósł małe obustronne rozczarowanie, z jednej strony artyści spodziewali się tłumnego napływu publiczności, która skutkiem końca miesiąca i równoczesnych występów genialnego naszego artysty Stefana Jaracza jako nie dopisała, z drugiej znowu strony główną atrakcją dla publiczności stanowiły siostry Halamy, z których jedna nie występowała (podobno z powodu wywichnięcia nogi), druga również zbyt skąpo ukazywała się na scenie, a tylko zawsze czarująca i prześlita Loda Halamy śpiewała triumfy, ale pomimo dobrej woli i nadzwyczajnego talentu, nie mogła ona sama jedna wypełnić całego programu i pozostawiła w nim zbyt dużo miejsca swoim towarzyszom pp. Niucie Bolskiej i Wacławowi Zdanowiczowi.

Loda Halamy jest niezrównana we wszystkich swoich produkcjach, jest ona uosobieniem wdzięku i żywiołu tańca, to też frenetycznie oklaskiwano zarówno jej Zaporoski taniec i Lezginkę jak również tańce ekscentryczne i śpiewki „To nie dla mnie” i inne z repertuaru Morskigo Oka.

Poza entuzjastycznym przyjmowaniem przez publiczność wszystkich numerów programu, wykonanych przez Lodę Halamy, przy innych numerach sala pozostała zimna, nie dając się rozruszać dźwiękiem p. Zdanowicza, z których niektóre były naprawdę dobre. Wilno, jak wiemy, konferencjerki nie lubi. Największy stosunkowo sukces odniósł Zdanowicz w „Parodji filmowych”.

Duety Zdanowicza z p. Bolską były przeważnie szablonowe i dorysowane.

Szereg piosenek wykonanych przez p. Niucę Bolską przeszedł bez większego wrażenia. Niuta Bolska rozporządza dosyć silnym i miłym głosem, brak jej jednak dykcji, a glosy mimiki i gestu, zbyt szablona i pospolita, nie ma subtelności i odrębnego wyrazu gwiazd naszych scen artystycznych.

Spezjeni niezbyt gorącym przyjęciem artyści nie chcieli nic dać nad program trzymając się ściśle programu, a nawet opuścili parę zapowiadanych numerów.

Zastępca.

Dwanaście najbardziej interesujących osobistości świata.

Przewodniczący amerykańskiej United Press, Charles Bickel, udzielił wywiadu przedstawicielowi „American Magazine” na temat osobistości, którym czytelnicy całego świata najbardziej się interesują. Stwierdził w tym czasie, że jest publicznością uległą pod tym, jak i pod każdym innym względem, nader szybkim, a często i radykalnym zmianom, zaznaczył jednak, że są pewne osobistości, co do których opinii i upodobania są stałe i trwałe. Z punktu widzenia dziennikarskiego największą osobistością świata jest — zdaniem Bickela — Mussolini.

Jemu, dziennikarz wszystkich krajów najwięcej poświęca miejsca; artykuły o nim są najpopularniejsze i tem samem najbardziej popłatane; każda jego mowa, stenogramowana we Włoszech, rozsyłana na świat cały przez agencje publicystyczne i tłumaczona na wszystkie języki świata. Po Mussolinim interesuje się najbardziej prasa, odzwierciedlająca gusty i wymagania publiczności, osobą hinduskiego proroka, Gandhiego, a po nim króla angielskiego, Jerzego, którego choroba i jej zmiany przebieg były przedmiotem nieustannego zainteresowania w ciągu długich miesięcy. Do najbardziej interesujących osobistości należą dalej: książka Walii, kwestia jenieckich łódz, rego, wciąż ponawiana i nie dochodząca do skutku z powodu opornego stanowiska księcia, pasjonuje szczególnie czytelników; Lindbergh, którego wyczyny lotnicze rozstrzygałyby najbardziej nie mogłyby to uczynić w stosunku do wielkich uczonych największe ich odkrycia; Lloyd George; Ford; Edison i Bernard Shaw.

Co się tyczy cięszych się wszechświatową sławą kobiet, kryterium oceny ich popularności z punktu widzenia dziennikarskiego uległo radykalnej zmianie w ciągu

ostatniego dziesięciolecia. Przed wojną kobieta, kierująca samochodem, albo kobieta, wygłaszająca mowy polityczne, zyskiwała dzięki temu odrazu wszechświatowy rozgłos. Obecnie jednak przywykliśmy do kobiet uprawiających sporty, biorących czynny udział w polityce a nawet stojących na czele wielkich koncernów przemysłowych. Czytelnicy są już wogóle tak zblazowani, że można ich zainteresować jedynie czymś zupełnie nowym i niespodziewanym. Kiedy przed kilku laty niejaki Saunders przepiekarował się w piżamie po głównych ulicach rodzinnego miasta, wiadomości o tem obiegła niktylek wszystkie amerykańskie dzienniki, ale i wiele europejskich. Ale gdy kilka młodych dziewcząt z New-Yorku postanowiło za jego przykładem przebrać w piżamach Gity Hall Prank, nie znalazł się już ani jeden dziennik, który chciałby umieścić o tem wiadomości. Nie było to już nowością. Największe zainteresowanie, zarówno w Ameryce, jak w Europie, budzą artykuły i wzmianki o pani Currie, o lady Astor i o Zuzannie Lenglen.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

— Świeżo opuszcza prasę książka Wiktorów Piotrowicza p. t. „W nawiązaniu literackim”, szkice z zagadnień kultury, literatury i teatru, Wilno 1930.

Zawarte w tej książce szkice literackie powstały w latach 1926—1927, z wyjątkiem kilku pochodzących z lat 1928—29. Drukowane one były w „Tygodniku Ilustrowanym”, „Tygodniku Wileńskim”, „Wiadomościach Literackich”, „Słowie”, „Kurjerze Wileńskim”.

Autor podzielił książkę na 4 części. W pierwszej omawia zagadnienia związane z kulturą narodową. Znajdujemy tu niezwykle ciekawy, pełen nowych szczegółów szkic o „Mickiewiczach”. Nowym, Nieznanym”, jest to omówienie tych zdobyczy, jakie przyniesie wydanie państwowe „Dzieł Wszystkich” Mickiewicza. Wśród innych szkiców tego działu wyróżnić należy wyczerpujące omówienie dorobku kulturalnego „Biblioteki Narodowej”, która wyprodukowała już około 3 milionów tomików dzieł literatury polskiej i obcej.

Dział ten zawiera też omówienie tak aktualnych problemów kultury, jak Akademia Literatury, stosunek do akcji Boya Żelazskiego na ile jego studjów o Mickiewiczu, o „potrzebie” bliźniactwa literackiego, o całosci spuścizny Norwida i t. d. W dziale tym są też „Wileńskie” znalazły uwzględnienie „Wiadomości Brucknera” i „Tęże Szubrawców”, „Tygodnik Wileński” (1815—1910—1920) i „10 dat istnienia Reduty”.

Dział drugi p. t. „Profil literacki” daje sylwetki duchowe i psychologiczne następujących pisarzy i artystów: Eugeniusz Malachewski, Czesław Jankowski, Aleksander Bruckner, Marjan Zdzienicki, Józef Kalenbach, Stanisław Pigoń, Ferdynand Ruszczycki i t. d.

W dziale „Notatki Literackie” autor omówił kilka dzieł Żeromskiego, wreszcie w 4 dziale, zatytułowanym „Teatr i aktorzy” naświetlił zagadnienia Teatru Słowackiego, Fredy i Wyspiańskiego oraz omówił ciekawą premierę Reduty w Wilnie, dając w zakończeniu tego działu sylwetki Stefana Jaracza i W. Malinowskiej-Ostrowskiej.

Cena książki, bogatej pod względem treści, (256 stron dużego formatu) wynosi 9 zł. 50 gr. Skład główny w księgarni Św. Wojciecha, Oddział Wileński.

— Nowy tom nowel J. Kossowskiego zatytułowany Powroty, stanowi jakby dopełnienie „Złotego Kłosa”. Autor „Ceglanego domu” wraca tu do kręgu tematów, które zdobyły mu szeroką i zasłużoną poczytność od chwili ukazania się pierwszej jego książki „Powroty”.

Tematy tych nowel wojennych. W tematach tych porusza się Kossowski z niezwykłą swobodą. Wsłuchano bezpośrednio w życie wojenne pozwalając mu wydobywać z tematów tych przebiegłość skalę barw i pol-tonów, traktując każdą poszczególną nowelę z innego punktu widzenia. Obok nastrojów grozy bitewnej i psychicznej depresji, obok chwytającego za serce opisu tragicznych dzieł zombardowanego przez lotników domu, w którym mieszkali — Włosi — ukryli przed Austriakami zapasy benzyny — brzmie beztroski śmiech powracających z rozpadającego się frontu austriackiego krakowskich żuchów, błysnie fajerwerk zabudowania humoru ludzi, którzy na chwilę uwolnili się od wadliwej wojennej piekła, lub żartowniaka żołnierskiego przywiązania. Ta różnorodność tematów i bogactwo barw, żywość i bezpośredniość opowiadań Kossowskiego zapewnią „Powrotom” niezawodny powodzenie.

— Ukazało się nowe wydanie świętych nowel F. Goetla p. t. **Patnik Karapeta**. Wydanie to zbiega się z ukazaniem się francuskiego przekładu książki, przyjętego z wielkim zainteresowaniem i uznaniem przez krytykę i czytelników francuskich.

WŚRÓD PISM

— Treść now 11 dwutygodnika „Świat Kobiecy”. A Corbett-Smith: O nową metodę wychowawczą. Jena Krzywicki: Lmici. seny tom Biblioteki Boya: Aurelia Wyleżyńska: Dom który sobie upodobałam; Włodzimierz Lewicki: Ballada naiwna o chorej ogrodnicy i zbuntowanych grządkach; A. R. Kasturbaj, żona Gandhiego; powieść; artykuły o kulturze ciała, o modzie, o fryzurach najnowszych, Kąpieć praktyczne; Dobra Gospodyni i t. d. Przyszło sto modeli jedno i wielobarwne, pełnych szczy i wdzięku, do których są niezawodne kroje, uzupełnia ten interesujący numer.

Ś. p. Dr. Witold Węśławski.

Umarł Dr. Witold Węśławski, któż w Wilnie Go nie znał, kto nie szanował tej jasnej, świetlanej postaci?...

Urodzony w Ziemi Kowieńskiej w roku 1855 syn Antoniego marszałka szlachty pow. telszewskiego i Kazimierzy z Gadonów Węśławskich, zamężnych ziemian, od urodzenia niemal owiany był duchem gorącego patriotyzmu. Małym jeszcze dzieckiem był, gdy wybuchło powstanie 1863 i p. marszałek wywieziony został z rodzinnych Giegran w głąb Rosji.

Zostało o tem niezatarte wspomnienie w sercu syna. Może już wówczas mały chłopak poprzysiął sobie, że walczyć będzie o wolność kraju.

W uniwersytecie warszawskim należy do Kół Młodzieży Narodowej, pracuje w nich. Po skończeniu nauk, już ożeniony z s. p. Emilią Sarjusz-Bielską, osiadł jako młody lekarz w powiecie wilejskim w Dolhinowie. I tu odrazu zyskuje opinię nie tylko dobrego i troskliwego lekarza, ale i człowieka mądrego o wielkim,

szlachetnym, pełnym poświęcenia sercu.

Prowadzi też cichą pracę oświatową, wóząc w walizce lekarskiej, obok leków i instrumentów, drobne książeczki ludowe.

W roku 1887 przenoszą się państwo Węśławscy do Wilna, i tu odrazu dom ich staje się poniekąd ogniskiem polskości i kultury. Groń młodych lekarzy i prawników przeciwstawia się rusyfikatorskim zakusom satrapy carskiego Kochanowa, ówczesnego general-gubernatora wileńskiego. Dr. Witold Węśławski jest tu moralnym przywódcą. Został też prezesem Towarzystwa Oświaty tajnej i wraz z niezapomnianą s. p. Emmą z Jeleńskich, doktorową Dmochowską, organizuje bibliotekę ludową, siecią tajnych szkółek pokrywających wileńską, witebską, kowieńską i grodzieńską. Niema za kątka ziemi naszej, do któregoby nie dotarła oświata, kierowana niezmordowaną dłońmi Witolda Węśławskiego. Nie powstrzymuje Go, ani sze-

zający się coraz bardziej ucisk carski, ani troska o własną rodzinę, która w razie Jego uwiecznienia narażona byłaby na ciężkie próby, a może znalazłaby się w niedostatku. Jak owi kresowi rycerze, których duchowym spadkobiercą jest, niesie ojczyźnie w ofierze pracę i jej gotów oddać życie.

Wierna towarzysząca jego życia rozumie Go i nigdy jednym spojrzeniem nie powstrzymując od umiłowanej pracy, bierze na siebie troskę o wychowanie dzieci, o ład i porządek w domu. Wysokie wyrobienie towarzyskie, ujmująca postać i niezwykła wprost dobroć Dr. Węśławskiego, jednają Mu ogólną przyjaźń i życzliwość ludzką. Chorzy, ubodzy, których leczy w założonym przez siebie ambulatorium, starcy i starszki w Dobroczynności, gdzie jest lekarzem, uwielbiają, kochają swego lekarza. Znają Go też biedacy na przedmieściach Wilna, do których nieraz spieszy z butelką mocnego rosółu i bezplatną naturalnie poradą.

To też gdy ciężka choroba obezwładniała Go, dom przy ulicy Niemieckiej obłożony został przez rzesze biedaków, dowiadujących się, czy aby żyje ich dobroczyńca. „Umrzeć On nie może, mówi mi Żyd, handlarz

uliczny, bo my się za niego modlimy w bożnicę”. Gorący Polak, wielki patriota, nie rozumiał bowiem żadnych narodowościowych czy też nacjonalistycznych niechęci. Spieszył z pomocą, z dobrem słowem, radą, wszędzie gdzie Go wyzywano. Zwalczając zło, gdzie je dojrzał, nie żywiąc nigdy żadnej nienawiści do ludzi, nacjonalistycznej lub partyjnej.

Śmiało mógł rzec o sobie: „Nigdy mi, kto szlachetny, nie był obojętny”. W każdym szanował godność człowieka. Dlatego pomimo że od początku należał do Stronnictwa Narodowego Demokratycznego, wszelkie inne stronnictwa szanował Jego kryształowy charakter. Jego wielką szlachetność i prawdość.

Gdy odeszły władze rosyjskie z Wilna w r. 1915 i zawiązany został przez społeczeństwo polskie Komitet Edukacyjny, w skład którego weszli działacze różnych partii i kierunków, na prezesa jednogłośnie powołany został Dr. Witold Węśławski. On jeden był zdolny wszystkich jednać, łączyć, a gdy przyszli inni zabórcy, za każdym się ujął i bronił, o ile widział słuszną, uczciwą sprawę.

W historii Wilna z tamtych lat imię Witolda Węśławskiego niezatartą ma kartę.

Pomimo prześladowań Niemców, a następnie bolszewików mnożyły się szkoły i uczelnie, zakładane przez Komitet Edukacyjny. Przez chorego, wraconego do więzienia, cudem niemal uniknął wywiezienia do Rosji i gdy weszły zwycięskie wojska polskie do Wilna, szczęśliwy dorobek lat wielkiej niestrudzonej swej pracy w postaci kilkuset szkół powszechnych, gimnazjum w Oszmianie i Świecianach, licznych kursów i t. p. złożył w darze Polsce.

Od pracy społecznej sam się nie usunął, zaniehbując natomiast zawodową, lecząc tylko wyłącznie biedniejszych, lub tych, którzy o innym lekarzu słuchać nie chcieli. Po objęciu Wilna przez władze polskie został pierwszym inspektorem okręgowym szkolnym, w dniu 19 sierpnia 1919 r. przez stowarzyszenie oświatowe powołany na 1-go Prezesa Polskiej Macierzy Szk. Z. Wsch. Na stanowisku tem pozostał do końca życia. Macierz, praca dla niej stała się potrzebą Jego życia. Nie usunął się od niej ani na chwilę, nawet wtedy, gdy spadł na Niego cios najcięższy w życiu, śmierć ukochanej żony, jak również gdy ciężka choroba obezwładniała Go i nie dozwoliła Mu pracować intensywnie. Siedząc w fotelu chory,

męczony straszną dusznością, porozumiewał się telefonicznie codziennie z biurem, odbierał raporty, troskał się o byt Towarzystwa. Jeszcze w przeddzień śmierci naradzał się z dyrektorem i dawał swoje rady.

Często też podczas ciężkiej choroby, przewidyując nieunikniony zgon, mówił, że nie chce ani wysławnego pogrzebu, ani kwiatów, lecz ofiarę czołmu społeczeństwa, któryby dał Polskiej Macierzy Szk. Jego ukołchaniem dziecku, jak najlepszy rozwój.

We wtorek, dnia 27-go maja o godzinie 11-ej przed południem, opatrzyli ŚŚ. Sakramentami, w otoczeniu najbliższej rodziny, oddał Bogu ducha.

Umarł Dr. Witold Węśławski, ale pozostał po Nim duch nieśmiertelny, wielka idea pracy dla Ojczyzny i pamięć świetlana. Nie zapomną Go ci wszyscy, którzy Go znali, z Nim pracowali i dzieliili troski wspólne. Nie może Go zapomnieć i ta ziemia ojczysta, którą ponad wszystko ukołchał i dla której wolności pracował lata całe.

Maria Reutt.

Kino Miejskie

Od dnia 27 do 29 maja 1930 roku włączanie będą wyświetlane filmy:

W roli głównej **Eddie Polo.**
Kasa czynna od godz. 5 m 30. — — — — —
Pocz. seansów o g. 4, ost. 10.15. Seansy o godz. 4 ej i 5.30 po cenach znaczonych

Pierwszy Dźwiękowy
KINO TEATR
„HELIOS”
Włno, Wileńska 33.

Dźwiękowe kino
„HOLLYWOOD”
Mickiewicz 22.
Aparat amerykański światowej sławy „Patent”.

KINO
Piccadilly
Włno 42, Tel. 17-85.

KINO
LUX
Mickiewicz 11.

Polskie Kino
WANDA
Włno 30, Tel. 14-81.

KINO-TEATR
SPORT
Włno 36.

Kino Kolejowe
OGNIKO
(obok dworca kolejow.)

„Stać! Tu Eddie Polo”

dramat
w 8 aktach

Nad program: Kronika filmowa P.A.T. Nr. 60 i 61—1930 r. Aktów 2.
Pozatek seansów od g. 6-jej. — — — — —
Następny program: „Białe piekło”.

Uwaga! Seansy o godz. 4 ej i 5.30 po cenach znaczonych
BILLIE DOVE i **ROD LA ROCQUE**
Bajeczna wystawa. Niewidziany przepych. Nad program: Rewel. Atrakeja śpiewna, występ wesołych, stawy śpiewaka **Martineeli.**
Pocz. seansów o g. 4, ost. 10.15. Seansy o godz. 4 ej i 5.30 po cenach znaczonych **Balkon 60 gr. Parter 1 zł.**

Cztery pióra
Od godz. 4.30 do godz. 7-jej ceny miejsc na parterze od 80 gr.
Clive Brook, William Powell, Richard Arlen, Noah Beery
Nad program: Dodatek muzyczny-śpiewny.
Pocz. o godz. 4.30, ost. 10.30.

Tempo... Tempo...
(Kochanka Szatana)
Wielki dramat salonowo-sensacyjny, prawdziwy koncert niezwykłych namietności aktorskich i akrobacyjnych. W roli gł. słynny aktor nieprześlągnięty mistrz akrobatyki i ulubieniec publiczności **Kuciano Albertini.**
Nad program: Komedja w 2-ach aktach.
Pocz. o godz. 4.30, ost. 10.30.

GIRLSY PARYŻA
Najnowszy przebój sensacja Paryża!
Nadzwyczajna przygoda miłosna arystokratki francuskiej. W rol. główn. cudownie piękna **Suzi Vernod.** Świetna realizacja! Miłoś! Pojedyny kobiet na spady. — — — — —
Początek o godzinie 1-jej. Ceny od 40 gr.

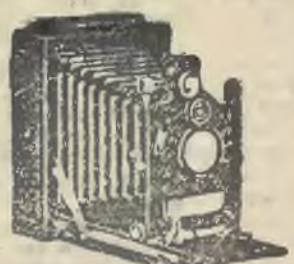
CÓRKA SZEJKA
DZIŚ! Wielki podwójny program! Najnowsze i najwspanialsze arcydzieło wschodu!
przepiękny dramat w 10 aktach.
W roli głów. uroczą **Bebe Daniels** i **Wiljam Powell.**
Nad program: Godzina śmiechu! Nowy konkurent króla śmiechu **Buster Keaton Collegians.** Kopalnia humoru! Miłoś! Temperament! p t. **RYCERZ BEZ TRWOGI,** komedja w 6 aktach.

„KTO JEST ZŁODZIEJEM”
Od dziś codziennie. Świetny wygimnastykowany **BUCK JONES** w najnowszym filmie (produkcja 1930 roku)
tytuł osobiwy i może rażący, ale film piękny. — — — — —
Pejzaże wspaniałe. — — — — —
Gra pierwszorzędna.

„ESKORTA”
(Szlakiem wojennej poezji).
Wstrząsający dramat z życia wojennego w 9 aktach.
W rolach **Dorota Mackaill** i **Lowell Sherman**
głównych
Akcja filmu rozkrywa się w Anglii, Francji i na morzu. Pocz. seansów o godz. 6.

NIE DECYDUJECIE SIĘ NA KUPNO aparatu fotograficznego
PRZED OGLĄDNIĘCIEM wielkiego wyboru
APARATÓW FOTOGRAFICZNYCH

Busch
Voigtländer
Leiss Ikon

Jak również wszelkich artykułów fotograficznych
w składzie fabrycznym

„OPTYK RUBIN”, Wilno
ul. Dominikańska 17, telefon 10-58.
Najstarsza firma w kraju (egzyst. od 1840 r.) 1918

Towarzystwo Kredytowe miasta Wilna.

Losowanie z dnia 13 maja 1930 r.

8% LISTY ZASTAWNE, Serja 1-sza (z 16 kuponami): po złotych 100: Nr. 2, 3, 5, 19, 25, 26, 32, 71, 131, 167, 247, 310, 363, 378, 382, 408, 502, 524, 529, 526, 635, 646, 653 i 723; po złotych 500: Nr. 218, 396, 461, 635, 727, 787, 823, 952 i 987; po złotych 1000: Nr. 342, 446, 502, 573, 902, 1003, 1065 i 1224.
5% LISTY ZASTAWNE KONWERSYJNE, Serja „K” (z 15 kuponami): po złotych 25: Nr. 202, 232, 344, 375, 649, 653, 672, 675, 834, 855, 859, 1234, 1523, 1767 i 1850; po złotych 50: Nr. 111, 115, 134, 222, 296, 616, 618, 1178, 1248, 1299 i 1310; po złotych 250: Nr. 242, 299, 839, 876, 880, 949, 970, 1168, 1220, 1371, 1750, 1777, 1842, 1946, 2176, 2522 i 2562.
5% LISTY ZASTAWNE ZWALORYZOWANE (bez kuponów): po złotych 77,50 (Rubli 100): Nr. 169, 205, 333, 353, 740, 969, 1100, 1118, 1141, 1179, 1339, 1354, 1396, 2290, 2551, 2638, 2807 i 3226; po złotych 387,50 (Rubli 500): Nr. 13, 58, 160, 205, 445, 485, 546, 741, 1125, 1816, 1860, 2141, 2148 i 2345; po złotych 775 (Rubli 1000): Nr. 112, 203, 570, 762, 766, 1343, 1428, 1626, 1958, 2052, 2159, 2274, 2291, 2346, 2399, 2454, 2566 i 2604.

Wypłata za powyższe listy ich nominalnej wartości uskutecznią będzie, poczynając od dnia 1-go lipca 1930 roku, przez Kasę Towarzystwa w Wilnie (Portowa 4—4). 1925

PIERWSZE KONSORCJUM FILMOWE W WILNIE

dawniej Doswiadczalnia „Elpefilm”

Pierwsze konsorcjum filmowe w Wilnie przystępuje do normalnej produkcji filmowej w związku z tem

KUPUJEMY SCENARJUSZE

Przysłać pod adresem

Komisja artystyczna pierwszego konsorcyum filmowego w Wilnie
Mickiewicz 22 m. 64.

1920 Odpowiedź wysyłamy w ciągu dwu tygodni.

J. PAK
MAGAZYN JUBILERSKI
ul. Mickiewicz 24.
PORTRETY NA PORCELANIE
wplone.
Medaliony, broszki, pierścienie.
Portrety do pomników. 1897-3

PRZETARG.

Zarząd Spółki „Wodnej „Las Rudnicki”, gminy Solecznickiej, pow. Wileńsko-Trockiego, woj. Wileńskiego przy stacji kolejowej Jaszuny, ogłasza przetarg na wykarczowanie i wyrównanie osuszonego terenu około 500 ha, według projektu zatwierdzonego przez Państwowy Bank Rolny.
Oferty w zapieczętowanych kopertach należy odsyłać do dnia 10-go czerwca 1930 r. do Oddziału Krajowego T-wa Meljoracyjnego w Wilnie, ul. Wileńska 26.
Otwarcie ofert nastąpi w dniu 10-go czerwca o godz. 15. Wysokość wadium wynosi 5% od oferowanej sumy, które należy złożyć w Państwowym Banku Rolnym na rachunek Spółki Wodnej i kwit dołączyć do oferty. Wadium, oile oferta nie będzie przyjęta, zostanie zwrócone.
Zarząd Spółki Wodnej „Las Rudnicki” zastrzega sobie prawo wywołania przetargu ustnego oraz wyboru oferenta niezależnie od wysokości oferty.

Warunki pracy i termin wypłat, oraz wysokość kaucji będą sprecyzowane w specjalnej umowie, która zostanie zawarta z Zarządem Spółki. 1915

KURJER WILEŃSKI
Spółka z ogranicz. odpowiedzialn.
Drukarnia i Introligatornia
„ZNICZ”
WILNO, Ś-TO JAŃSKA 1, TEL. 3-40
Dziela książkowe, druk, książki dla urzędów państwowych, samorządowych, zakładów naukowych, Bilety wizytowe, prospekty, zaproszenia, alize i wszelkiego rodzaju roboty w zakresie drukarstwa
WYKONYWA
PUNKTUALNIE — TANIO — SOLIDNIE

Z powodu wyjazdu sprzedaje się DOM
na Zwierzynie przy ul. Dzielnej. O warunkach dowiedzieć się ul. Lwowska 12 — 4, tel. 99. W godz. 9 — 16.

Przy zakupach prosimy gwarantować się na ogłoszenia w „Kurjerze Wileńskim”.

WSPANIAŁE ZWYCIĘSTWO NA ROWERZE

KRAJOWYM MARKI „ŁUCZNIK”

produkcji Państwowych Wytwórni Ubezpieczenia w Warszawie
Fabryka Broni w Radomiu

W 105 KLM. BIEGU SZOSOWYM

z udziałem

Najwybitniejszych Asów Kolarstwa Polskiego

w dniu 25 maja r. b. odniósł

OLECKI WIKTOR

Rowery „ŁUCZNIK” do nabycia:
Wilno, Zawalna 11, Z. NAGRODZKI.

Nagrodzone na I-ich Targach Północnych i Wystawie Rolniczo-Przemysłowej w Wilnie — 1928 r.
Wielkim Złotym Medalem

JNALEPSZE INSTRUMENTY GEODEZYJNE:
Teodolity, niwelatory, astrolabje, goniometry, planimetry etc.

powszechnie znanej firmy **GUSTAW HEYDE, Drezno**

TAŚMY MIERNICZE, RULETKI I PRZYBORY KREŚLARSKIE w wielkim wyborze

SKŁAD FABRYCZNY W POLSCE

„OPTYK RUBIN”, Wilno,

Dominikańska Nr. 17, telefon Nr. 10-58.

Najstarsza firma w kraju (egzystuje od 1840 roku).

Smakosze piwa! Uwaga!
Już jest do nabycia wszędzie
światowej sławy **PIWO**
Arcyksiążęcego Browaru w Żywcu
„ZDRÓJ ŻYWIECKI”, „MARCOWE”, „PORTER” i „ALE”
Reprezentacja na województwo Wileńskie, Grodno, Lidę i Wołożyn
WILNO, ZARZECZE 19. 1921

LICYTACJA

Wileński Lombard „Kresowja”

Wilno, Hetmańska 1, (róg Wielkiej 53) tel. 722

podaje do ogólnej wiadomości, że 10 i 11 czerwca r. b. o godz. 4-jej p.p. odbędzie się w lokalu lombardu licytacja niewykupionych i nieprolongowanych zastawów od Nr. 1 do Nr. 69100.

Uwaga! W dniu licytacji prolongat N-rów licytacyjnych lombard nie będzie przyjmować. 1923

POT! NIEMIŁA WON
„RAK NOGIPACH”
USUWA SZKARZĘ, NIEZASTARZĄCĄ SIĘ
ZAPALNICZĄ ODPARZANĄ SIĘ
WYSTRZELAJĄCĄ SIĘ NASTROJOWO
SUBCERN
TOWARNA GEN-FUNKCYJNY, „APKOWSKI” WARSZAWA

PANÓW
zdolnych, inteligentnych, do sprzedaży artykułów łatwego do zbytu za stałą pensją lub prowizją poszukujemy.
Zgłaszać się do BIURA OGŁOSZEŃ S. JUTANA
Wilno, Niemiecka 4.

W Druskienikach ładna nowa willa białą cynkową kryta, 14 umebliowanych pokoi, 305 sążni ziemi. Dochód do 10000 zł. rocznie, do sprzedania na dogodnych warunkach z powodu naszego wyjazdu właściciela. 1916-1
Zgł. Agencja „Polkres”, Wilno, Królewska 3, tel. 17-80.

Specjalne Laboratorium dla amatorów fotografów
„REMBRANDT”
WILNO, Św. Jańska 6, tel. 12-88.
Wywoływanie, kopiowanie oraz powiększanie pod kierownictwem specjalisty fotografa.
Ceny najtańsze! Wykonanie pierwszorzędne! 1730

ZAKŁAD SZTUCZNYCH WÓD MINERALNYCH I NAPOJÓW CHŁODZĄCYCH
pod firmą: **„E. TROMSZCZYŃSKI” w WILNIE**
pod kierownictwem współwłaściciela prow. **Wrześniowskiego** poleca:
sztuczne wody mineralne (Vichy, Ems, Karlsbad i inne) i napoje chłodzące, przyrządzane wyłącznie na cukrze.
Zakład, Piwna 7. Magazyn: Wielka 50.

Nowowyprowadzony dom niedekretny, 3-piętrowy, 7 mieszkań 4-5 pokojowych, ze wszelkimi wygodami, ziemi 400 sążni w dobrym punkcie miasta sprzedaje się na dogodnych warunkach, tam również można nabyć osobne mieszkania na własność. 1917-1
Zgł. Agencja „Polkres”, Wilno, Królewska 3, tel. 17-80.

Potrzebny kasjer z kaurcją do 10.000 złotych.
Oferty pisemnie składać do 1918
Spółdzielni Autobusów
Ulica Królewska 1, od godziny 9 do 15.

NAJKORZYSTNIEJ
kupuje się towary gwarantowanej dobroci u **GŁOWIŃSKIEGO**
Polecamy różne nowości sezonowe, markizety, jedwabie, satyny, perkalę oraz pończochy i skarpetki modne.
Uwaga — Wileńska 27. 1794

Zawiadomienie.
3 Okręgowa Szefostwo Budownictwa Grodno zawiadamia, że w dniu 11 czerwca 1930 r. o godz. 10 w Grodnie odbędzie się przetarg nieograniczony na urządzenie instalacji centralnego ogrzewania, kanalizacji i wodociągów w nowowyprowadzanych blokach biurowych w kuzarach im. I. Brygady Leg. w Wilnie jeden blok i w Helenowie w rejonie Motodeczna jeden blok.
Szczegółowe ogłoszenie ukazuje się w „Monitorze Polskim” i „Polsce Zbrojnej”
3 Okręgowa Szefostwo Budownictwa Grodno
L. dz. 3292/Bud.

BEZWARUNKOWO OGŁOSZENIA
do „Kurjera Wileńskiego”
i wszystkich innych piśm najtańszej i najdogodniej zamieszczać za pośrednictwem
BIURA REKLAMOWEGO
Stefana Grabowskiego
1847 Garbarska 1, tel. 82.

INŻYNIER BOLESŁAW FROM
Kursy kierowców samochodowych.
Centrala: Warszawa.
Odz.: Lwów, Suwałki, Berezka Kart., Zegre, Włocławek, Płock, Kłno, Łomża, Miawa, Katowice i inne.
Wilno, W. Połulanka 9.
Dyplom nasz ułatwia otrzymywanie posady w całej Polsce, ponieważ Szkoła znana jest wszędzie. 1742

DRUSKIEŃSKI Pensjonat Aspazja
vis a vis parku i zarządu zdrojowego, w czerwcu ceny niższe. Informacje w Wilnie, ul. Mickiewicz 24 m. 11 u p. Batko.
Złote lub dolary na najpewniejsze zabezpieczenie lokumy solidnie u osób poważnych i majątkowo odpowiedzialnych. 1866
Wileńskie Biuro Komisowo-Handlowe Mickiewicz 21, tel. 152.

Majątek ziemski
obejmuje 170 ha, b. ładnie położony wśród jezior, z doskonałą glebą i łakami, niedaleko st. kol. sprzedamy okazjnie za 14.000 dol. 1894-0
Wileńskie Biuro Komisowo-Handlowe Mickiewicz 21, tel. 152.

PSA
Rasy WILCZĘJ SPRZEDAM
Krakowska 39, m. 6 1898-1

Lingwistka
udziela języków francuskiego, niemieckiego, angielskiego. Zgł. szenia do Redakcji pod „Lingwistka” 1920-0

DOM
drewniany do sprzedania przy ulicy Jeziołowskiej Nr. 12, (dawniej 46) R. Aleksandrowiczowa.

Popierajcie Lige Morską i Rzeczna.

GUSTOWNIE WYKONANY Druk JEST PRZEDSTAWICIELEM TWEGO PRZEDSIĘBIORSTWA!
SZYBKO, FACHOWO I DOKŁADNIE OBSŁUGUJĄ TYLKO
ZAKŁADY GRAFICZNE „ZNICZ”
Wilno, Ś-TO JAŃSKA 1, telefon 3-40

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Jagiellońska 3 Telefon 99. Czynne od godz. 9—3 ppoł. Naczelnny redaktor przyjmuje od godz. 2—3 ppoł. Redaktor działu gospodarczego przyjmuje od godz. 6—7 wiecz. we wtorki i piątki. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od godz. 12—2 ppoł. Ogłoszenia przyjmują od godz. 9—3 i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. Nr. 80.750. Drukarnia — ul. Ś-TO JAŃSKA 1, Telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową 4 zł. Zagranicą 7 zł. CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetryowy przed tekstem — 40 gr., w tekście I, II str. — 30 gr., III, IV, V, VI — 35 gr., za tekstem — 15 gr., kronika rekl. — komunikaty — 100 zł. za wiersz redakcyjny, ogłoszenia mieszkaniowe — 30 gr. za wiersz. Da tych cen dolicza się: za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne — 50% drożej, z zastrzeżeniem miejsca — 25% drożej, w numerach niedzielnych i świątecznych — 25% drożej, zagranicą — 100% drożej, reklamowe — 25% drożej. Dla poszukujących pracy 30% zniżki. Za numer dowodowy 20 gr. Układ ogłoszeń 6-cio łamowy, za tekstem 10-cio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń.

Wydawca „Kurjer Wileński” S-ka z ogr. odp.

Druk „Znicz”, Wilno, ul. Ś-TO JAŃSKA 1, telefon 3-40.

Redaktor odpowiedzialny Antoni Wiszniewski